

1 Isto delo pomeni isto delovno mesto – torej morajo veljati enake pravice in plačilo.

Za enako delo mora biti zagotovljeno enako plačilo in enaki pogoji, ne glede na pogodbo o zaposlitvi, izvor, narodnost ali spol delavcev.

2 Kar šteje, je, kje nekdo dela ne od kod je.

»Načelo gostujoče države« je treba izvajati povsod po EU. Za vsakega delavca morajo veljati pravice in socialni pogoji države, kjer dela. Izvažanje nizkega plačila in slabih pogojev skupaj z delavci je gospodarsko in socialno škodljivo za posameznike, družine, podjetja in skupnosti. Spodkopava socialni dialog in vodi do nepravilne konkurence in družbenega »dampinga«.

3 Vsi delavci v Evropi si zaslužijo zaščito z dostojno minimalno plačo – bodisi prek kolektivnih pogodb ali zakonodaje.

Vse evropske države bi morale imeti minimalno plačo za vsakogar, bodisi tako, da jo izpogajajo socialni partnerji ali jo določi zakonodaja. Treba pa jo je spoštovati, braniti in uveljavljati.

4 Zaposlitvene odnose je treba poenostaviti in uskladiti, da postanejo jasnejši in se izognemo zlorabi.

Negotovo delo raste na razdrobljeni in zapleteni kopici pravil o zaposlitvi, ki obstajajo v EU. Prekomerna zapletenost onemogoča zaščito pred izključevanjem in diskriminacijo, ustvarja pomanjkanje transparentnosti, administrativne in transakcijske stroške, slabim delodajalcem pa omogoča, da se izognejo socialni zakonodaji. Potrebujemo jasna, preprosta in pravična pravila na ravni EU v skladu s standardi organizacije ILO, Evropsko socialno listino in agendo za dostojno delo.

5 Vsi delavci bi morali biti zastopani s kolektivnimi pogajanjmi, saj je to najbolj učinkovit način za odpravljanje težav ljudi, ki delo opravljajo za prenizko plačilo.

Ranljive delavce morajo ščititi kolektivne pogodbe, delodajalci pa imajo temeljno dolžnost, da konstruktivno sodelujejo pri pogajanju s sindikati. Vlade morajo ta proces podpreti z ukrepi, vključno z ustvarjanjem kapacitet za socialne partnerje in socialni dialog, spodbujati pa morajo splošno pokritost kolektivnih pogodb, da bi zagotovili enako obravnavanje in socialno vključenost.

6 Delavci z negotovimi pogoji potrebujejo jasne in preproste poti do trajnega dela.

Potrebujemo mehanizme za prenos negotovega dela v trajna delovna mesta in za premostitev ovir, ki socialno izključujejo negotove delavce iz »prvorazredne delovne sile«. To ločevanje neenakopravno vpliva na ranljive segmente delavcev, kot so mladi, ženske, priseljenci, napoteni in sezonski delavci.

7 Evropa potrebuje močne in dobro financirane javne zaposlitvene storitve, osredotočene na boj proti negotovemu delu.

Javne zaposlitvene storitve je treba ohranjati in krepiti ter tako zagotoviti, da lahko spremljajo gibanje delavcev v Evropi in zagotavljajo skladnost z delavsko in socialno zakonodajo ter se borijo proti nepravilnim in nezakonitim praksam. Zasebne zaposlitvene agencije za to vlogo niso primerne.

8 Potrebni so učinkoviti predpisi za agencije za začasno delo in druge zaposlovalce, treba pa jih je tudi dobro izvajati.

Agencije za začasno delo je treba prisiliti v skladnost z dostojnimi minimalnimi standardi.

Izvajanje direktive o agencijah za začasno delo je treba pozorno spremljati in dopolnjevati z mehanizmi belih in črnih seznamov ter z jasnimi in učinkovitimi sankcijami v primeru zlorab.

9 Delodajalci morajo odgovarjati za svoje podizvajalce.

Podjetja, ki najemajo podizvajalce, morajo zagotoviti dostojne delovne pogoje za vse delavce v svoji dobavni verigi. To ne sme biti izgovor, zakaj nepravilno obravnavanih delavcev ne zaposlijo neposredno sami. Vztrajati morajo pri dostojnih standardih z učinkovitimi kaznimi za podizvajalce, ki jih ne izpolnjujejo.

10 Delavce z negotovim delom je treba organizirati in jim dati glas.

Dolžnost sindikatov je, da se borijo proti eroziji solidarnosti, ki jo povzročajo negotovi delovni pogoji, da organizirajo delavce z negotovim delom, jih zastopajo in njihove interese vnesejo v kolektivne pogodbe. Negotovim delavcem je treba dovoliti in spodbujati, da izrazijo svoje mnenje, se medsebojno podpirajo in da se borijo proti negotovosti kot člani sindikatov.

BOJ PROTI PREKERNEMU DELU

SOCIALNA PRAVIČNOST OD VIL DO VILIC

EFFAT zastopa interese več kot 2,6 milijona članov, pridruženih 130 nacionalnim sindikatom v 38 evropskih državah v kmetijstvu, živilstvu in turizmu.

10 KLJUČNIH TOČK ZA BOJ PROTI NEGOTOVEMU DELU

V ŽIVILSTVU, KMETIJSTVU IN TURIZMU

1 Isto delo pomeni isto delovno mesto – torej morajo veljati enake pravice in plačilo.

Za enako delo mora biti zagotovljeno enako plačilo in enaki pogoji, ne glede na pogodbo o zaposlitvi, izvor, narodnost ali spol delavcev.

2 Kar šteje, je, kje nekdo dela ne od kod je.

»Načelo gostujoče države« je treba izvajati povsod po EU. Za vsakega delavca morajo veljati pravice in socialni pogoji države, kjer dela. Izvažanje nizkega plačila in slabih pogojev skupaj z delavci je gospodarsko in socialno škodljivo za posameznike, družine, podjetja in skupnosti. Spodkopava socialni dialog in vodi do nepravilne konkurence in družbenega »dampinga«.

3 Vsi delavci v Evropi si zaslužijo zaščito z dostojno minimalno plačo – bodisi prek kolektivnih pogodb ali zakonodaje.

Vse evropske države bi morale imeti minimalno plačo za vsakogar, bodisi tako, da jo izpogajajo socialni partnerji ali jo določi zakonodaja. Treba pa jo je spoštovati, braniti in uveljavljati.

4 Zaposlitvene odnose je treba poenostaviti in uskladiti, da postanejo jasnejši in se izognemo zlorabi.

Negotovo delo raste na razdrobljeni in zapleteni kopici pravil o zaposlitvi, ki obstajajo v EU. Prekomerna zapletenost onemogoča zaščito pred izključevanjem in diskriminacijo, ustvarja pomanjkanje transparentnosti, administrativne in transakcijske stroške, slabim delodajalcem pa omogoča, da se izognejo socialni zakonodaji. Potrebujemo jasna, preprosta in pravična pravila na ravni EU v skladu s standardi organizacije ILO, Evropsko socialno listino in agendo za dostojno delo.

5 Vsi delavci bi morali biti zastopani s kolektivnimi pogajanjmi, saj je to najbolj učinkovit način za odpravljanje težav ljudi, ki delo opravljajo za pre nizko plačilo.

Ranljive delavce morajo ščititi kolektivne pogodbe, delodajalci pa imajo temeljno dolžnost, da konstruktivno sodelujejo pri pogajanju s sindikati. Vlade morajo ta proces podpreti z ukrepi, vključno z ustvarjanjem kapacitet za socialne partnerje in socialni dialog, spodbujati pa morajo splošno pokritost kolektivnih pogodb, da bi zagotovili enako obravnavanje in socialno vključenost.

6 Delavci z negotovimi pogoji potrebujejo jasne in preproste poti do trajnega dela.

Potrebujemo mehanizme za prenos negotovega dela v trajna delovna mesta in za premostitev ovir, ki socialno izključujejo negotove delavce iz »prvorazredne delovne sile«. To ločevanje neenakopravno vpliva na ranljive segmente delavcev, kot so mladi, ženske, priseljenci, napoteni in sezonski delavci.

7 Evropa potrebuje močne in dobro financirane javne zaposlitvene storitve, osredotočene na boj proti negotovemu delu.

Javne zaposlitvene storitve je treba ohranjati in krepiti ter tako zagotoviti, da lahko spremljajo gibanje delavcev v Evropi in zagotavljajo skladnost z delavsko in socialno zakonodajo ter se borijo proti nepravilnim in nezakonitim praksam. Zasebne zaposlitvene agencije za to vlogo niso primerne.

8 Potrebni so učinkoviti predpisi za agencije za začasno delo in druge zaposlovalce, treba pa jih je tudi dobro izvajati.

Agencije za začasno delo je treba prisiliti v skladnost z dostojnimi minimalnimi standardi.

Izvajanje direktive o agencijah za začasno delo je treba pozorno spremljati in dopolnjevati z mehanizmi belih in črnih seznamov ter z jasnimi in učinkovitimi sankcijami v primeru zlorab.

9 Delodajalci morajo odgovarjati za svoje podizvajalce.

Podjetja, ki najemajo podizvajalce, morajo zagotoviti dostojne delovne pogoje za vse delavce v svoji dobavni verigi. To ne sme biti izgovor, zakaj nepravilno obravnavanih delavcev ne zaposlijo neposredno sami. Vztrajati morajo pri dostojnih standardih z učinkovitimi kaznimi za podizvajalce, ki jih ne izpolnjujejo.

10 Delavce z negotovim delom je treba organizirati in jim dati glas.

Dolžnost sindikatov je, da se borijo proti eroziji solidarnosti, ki jo povzročajo negotovi delovni pogoji, da organizirajo delavce z negotovim delom, jih zastopajo in njihove interese vnesejo v kolektivne pogodbe. Negotovim delavcem je treba dovoliti in spodbujati, da izrazijo svoje mnenje, se medsebojno podpirajo in da se borijo proti negotovosti kot člani sindikatov.

BOJ PROTI PREKERNEMU DELU

SOCIALNA PRAVIČNOST OD VIL DO VILIC

EFFAT zastopa interese več kot 2,6 milijona članov, pridruženih 130 nacionalnim sindikatom v 38 evropskih državah v kmetijstvu, živilstvu in turizmu.

10 KLJUČNIH TOČK ZA BOJ PROTI NEGOTOVEMU DELU

V ŽIVILSTVU, KMETIJSTVU IN TURIZMU

1 Isto delo pomeni isto delovno mesto – torej morajo veljati enake pravice in plačilo.

Za enako delo mora biti zagotovljeno enako plačilo in enaki pogoji, ne glede na pogodbo o zaposlitvi, izvor, narodnost ali spol delavcev.

2 Kar šteje, je, kje nekdo dela ne od kod je.

»Načelo gostujoče države« je treba izvajati povsod po EU. Za vsakega delavca morajo veljati pravice in socialni pogoji države, kjer dela. Izvažanje nizkega plačila in slabih pogojev skupaj z delavci je gospodarsko in socialno škodljivo za posameznike, družine, podjetja in skupnosti. Spodkopava socialni dialog in vodi do nepravilne konkurence in družbenega »dampinga«.

3 Vsi delavci v Evropi si zaslužijo zaščito z dostojno minimalno plačo – bodisi prek kolektivnih pogodb ali zakonodaje.

Vse evropske države bi morale imeti minimalno plačo za vsakogar, bodisi tako, da jo izpogajajo socialni partnerji ali jo določi zakonodaja. Treba pa jo je spoštovati, braniti in uveljavljati.

4 Zaposlitvene odnose je treba poenostaviti in uskladiti, da postanejo jasnejši in se izognemo zlorabi.

Negotovo delo raste na razdrobljeni in zapleteni kopici pravil o zaposlitvi, ki obstajajo v EU. Prekomerna zapletenost onemogoča zaščito pred izključevanjem in diskriminacijo, ustvarja pomanjkanje transparentnosti, administrativne in transakcijske stroške, slabim delodajalcem pa omogoča, da se izognejo socialni zakonodaji. Potrebujemo jasna, preprosta in pravična pravila na ravni EU v skladu s standardi organizacije ILO, Evropsko socialno listino in agendo za dostojno delo.

5 Vsi delavci bi morali biti zastopani s kolektivnimi pogajanjmi, saj je to najbolj učinkovit način za odpravljanje težav ljudi, ki delo opravljajo za pre nizko plačilo.

Ranljive delavce morajo ščititi kolektivne pogodbe, delodajalci pa imajo temeljno dolžnost, da konstruktivno sodelujejo pri pogajanju s sindikati. Vlade morajo ta proces podpreti z ukrepi, vključno z ustvarjanjem kapacitet za socialne partnerje in socialni dialog, spodbujati pa morajo splošno pokritost kolektivnih pogodb, da bi zagotovili enako obravnavanje in socialno vključenost.

6 Delavci z negotovimi pogoji potrebujejo jasne in preproste poti do trajnega dela.

Potrebujemo mehanizme za prenos negotovega dela v trajna delovna mesta in za premostitev ovir, ki socialno izključujejo negotove delavce iz »prvorazredne delovne sile«. To ločevanje neenakopravno vpliva na ranljive segmente delavcev, kot so mladi, ženske, priseljenci, napoteni in sezonski delavci.

7 Evropa potrebuje močne in dobro financirane javne zaposlitvene storitve, osredotočene na boj proti negotovemu delu.

Javne zaposlitvene storitve je treba ohranjati in krepiti ter tako zagotoviti, da lahko spremljajo gibanje delavcev v Evropi in zagotavljajo skladnost z delavsko in socialno zakonodajo ter se borijo proti nepravilnim in nezakonitim praksam. Zasebne zaposlitvene agencije za to vlogo niso primerne.

8 Potrebni so učinkoviti predpisi za agencije za začasno delo in druge zaposlovalce, treba pa jih je tudi dobro izvajati.

Agencije za začasno delo je treba prisiliti v skladnost z dostojnimi minimalnimi standardi.

Izvajanje direktive o agencijah za začasno delo je treba pozorno spremljati in dopolnjevati z mehanizmi belih in črnih seznamov ter z jasnimi in učinkovitimi sankcijami v primeru zlorab.

9 Delodajalci morajo odgovarjati za svoje podizvajalce.

Podjetja, ki najemajo podizvajalce, morajo zagotoviti dostojne delovne pogoje za vse delavce v svoji dobavni verigi. To ne sme biti izgovor, zakaj nepravilno obravnavanih delavcev ne zaposlijo neposredno sami. Vztrajati morajo pri dostojnih standardih z učinkovitimi kaznimi za podizvajalce, ki jih ne izpolnjujejo.

10 Delavce z negotovim delom je treba organizirati in jim dati glas.

Dolžnost sindikatov je, da se borijo proti eroziji solidarnosti, ki jo povzročajo negotovi delovni pogoji, da organizirajo delavce z negotovim delom, jih zastopajo in njihove interese vnesejo v kolektivne pogodbe. Negotovim delavcem je treba dovoliti in spodbujati, da izrazijo svoje mnenje, se medsebojno podpirajo in da se borijo proti negotovosti kot člani sindikatov.

BOJ PROTI PREKERNEMU DELU

SOCIALNA PRAVIČNOST OD VIL DO VILIC

EFFAT zastopa interese več kot 2,6 milijona članov, pridruženih 130 nacionalnim sindikatom v 38 evropskih državah v kmetijstvu, živilstvu in turizmu.

10 KLJUČNIH TOČK ZA BOJ PROTI NEGOTOVEMU DELU

V ŽIVILSTVU, KMETIJSTVU IN TURIZMU

1 Isto delo pomeni isto delovno mesto – torej morajo veljati enake pravice in plačilo.

Za enako delo mora biti zagotovljeno enako plačilo in enaki pogoji, ne glede na pogodbo o zaposlitvi, izvor, narodnost ali spol delavcev.

2 Kar šteje, je, kje nekdo dela ne od kod je.

»Načelo gostujoče države« je treba izvajati povsod po EU. Za vsakega delavca morajo veljati pravice in socialni pogoji države, kjer dela. Izvažanje nizkega plačila in slabih pogojev skupaj z delavci je gospodarsko in socialno škodljivo za posameznike, družine, podjetja in skupnosti. Spodkopava socialni dialog in vodi do nepravilne konkurence in družbenega »dampinga«.

3 Vsi delavci v Evropi si zaslužijo zaščito z dostojno minimalno plačo – bodisi prek kolektivnih pogodb ali zakonodaje.

Vse evropske države bi morale imeti minimalno plačo za vsakogar, bodisi tako, da jo izpogajajo socialni partnerji ali jo določi zakonodaja. Treba pa jo je spoštovati, braniti in uveljavljati.

4 Zaposlitvene odnose je treba poenostaviti in uskladiti, da postanejo jasnejši in se izognemo zlorabi.

Negotovo delo raste na razdrobljeni in zapleteni kopici pravil o zaposlitvi, ki obstajajo v EU. Prekomerna zapletenost onemogoča zaščito pred izključevanjem in diskriminacijo, ustvarja pomanjkanje transparentnosti, administrativne in transakcijske stroške, slabim delodajalcem pa omogoča, da se izognejo socialni zakonodaji. Potrebujemo jasna, preprosta in pravična pravila na ravni EU v skladu s standardi organizacije ILO, Evropsko socialno listino in agendo za dostojno delo.

5 Vsi delavci bi morali biti zastopani s kolektivnimi pogajanjmi, saj je to najbolj učinkovit način za odpravljanje težav ljudi, ki delo opravljajo za pre nizko plačilo.

Ranljive delavce morajo ščititi kolektivne pogodbe, delodajalci pa imajo temeljno dolžnost, da konstruktivno sodelujejo pri pogajanju s sindikati. Vlade morajo ta proces podpreti z ukrepi, vključno z ustvarjanjem kapacitet za socialne partnerje in socialni dialog, spodbujati pa morajo splošno pokritost kolektivnih pogodb, da bi zagotovili enako obravnavanje in socialno vključenost.

6 Delavci z negotovimi pogoji potrebujejo jasne in preproste poti do trajnega dela.

Potrebujemo mehanizme za prenos negotovega dela v trajna delovna mesta in za premostitev ovir, ki socialno izključujejo negotove delavce iz »prvorazredne delovne sile«. To ločevanje neenakopravno vpliva na ranljive segmente delavcev, kot so mladi, ženske, priseljenci, napoteni in sezonski delavci.

7 Evropa potrebuje močne in dobro financirane javne zaposlitvene storitve, osredotočene na boj proti negotovemu delu.

Javne zaposlitvene storitve je treba ohranjati in krepiti ter tako zagotoviti, da lahko spremljajo gibanje delavcev v Evropi in zagotavljajo skladnost z delavsko in socialno zakonodajo ter se borijo proti nepravilnim in nezakonitim praksam. Zasebne zaposlitvene agencije za to vlogo niso primerne.

8 Potrebni so učinkoviti predpisi za agencije za začasno delo in druge zaposlovalce, treba pa jih je tudi dobro izvajati.

Agencije za začasno delo je treba prisiliti v skladnost z dostojnimi minimalnimi standardi.

Izvajanje direktive o agencijah za začasno delo je treba pozorno spremljati in dopolnjevati z mehanizmi belih in črnih seznamov ter z jasnimi in učinkovitimi sankcijami v primeru zlorab.

9 Delodajalci morajo odgovarjati za svoje podizvajalce.

Podjetja, ki najemajo podizvajalce, morajo zagotoviti dostojne delovne pogoje za vse delavce v svoji dobavni verigi. To ne sme biti izgovor, zakaj nepravilno obravnavanih delavcev ne zaposlijo neposredno sami. Vztrajati morajo pri dostojnih standardih z učinkovitimi kaznimi za podizvajalce, ki jih ne izpolnjujejo.

10 Delavce z negotovim delom je treba organizirati in jim dati glas.

Dolžnost sindikatov je, da se borijo proti eroziji solidarnosti, ki jo povzročajo negotovi delovni pogoji, da organizirajo delavce z negotovim delom, jih zastopajo in njihove interese vnesejo v kolektivne pogodbe. Negotovim delavcem je treba dovoliti in spodbujati, da izrazijo svoje mnenje, se medsebojno podpirajo in da se borijo proti negotovosti kot člani sindikatov.

BOJ PROTI PREKERNEMU DELU

SOCIALNA PRAVIČNOST OD VIL DO VILIC

EFFAT zastopa interese več kot 2,6 milijona članov, pridruženih 130 nacionalnim sindikatom v 38 evropskih državah v kmetijstvu, živilstvu in turizmu.

10 KLJUČNIH TOČK ZA BOJ PROTI NEGOTOVEMU DELU

V ŽIVILSTVU, KMETIJSTVU IN TURIZMU

1 Isto delo pomeni isto delovno mesto – torej morajo veljati enake pravice in plačilo.

Za enako delo mora biti zagotovljeno enako plačilo in enaki pogoji, ne glede na pogodbo o zaposlitvi, izvor, narodnost ali spol delavcev.

2 Kar šteje, je, kje nekdo dela ne od kod je.

»Načelo gostujoče države« je treba izvajati povsod po EU. Za vsakega delavca morajo veljati pravice in socialni pogoji države, kjer dela. Izvažanje nizkega plačila in slabih pogojev skupaj z delavci je gospodarsko in socialno škodljivo za posameznike, družine, podjetja in skupnosti. Spodkopava socialni dialog in vodi do nepravilne konkurence in družbenega »dampinga«.

3 Vsi delavci v Evropi si zaslužijo zaščito z dostojno minimalno plačo – bodisi prek kolektivnih pogodb ali zakonodaje.

Vse evropske države bi morale imeti minimalno plačo za vsakogar, bodisi tako, da jo izpogajajo socialni partnerji ali jo določi zakonodaja. Treba pa jo je spoštovati, braniti in uveljavljati.

4 Zaposlitvene odnose je treba poenostaviti in uskladiti, da postanejo jasnejši in se izognemo zlorabi.

Negotovo delo raste na razdrobljeni in zapleteni kopici pravil o zaposlitvi, ki obstajajo v EU. Prekomerna zapletenost onemogoča zaščito pred izključevanjem in diskriminacijo, ustvarja pomanjkanje transparentnosti, administrativne in transakcijske stroške, slabim delodajalcem pa omogoča, da se izognejo socialni zakonodaji. Potrebujemo jasna, preprosta in pravična pravila na ravni EU v skladu s standardi organizacije ILO, Evropsko socialno listino in agendo za dostojno delo.

5 Vsi delavci bi morali biti zastopani s kolektivnimi pogajanjmi, saj je to najbolj učinkovit način za odpravljanje težav ljudi, ki delo opravljajo za pre nizko plačilo.

Ranljive delavce morajo ščititi kolektivne pogodbe, delodajalci pa imajo temeljno dolžnost, da konstruktivno sodelujejo pri pogajanju s sindikati. Vlade morajo ta proces podpreti z ukrepi, vključno z ustvarjanjem kapacitet za socialne partnerje in socialni dialog, spodbujati pa morajo splošno pokritost kolektivnih pogodb, da bi zagotovili enako obravnavanje in socialno vključenost.

6 Delavci z negotovimi pogoji potrebujejo jasne in preproste poti do trajnega dela.

Potrebujemo mehanizme za prenos negotovega dela v trajna delovna mesta in za premostitev ovir, ki socialno izključujejo negotove delavce iz »prvorazredne delovne sile«. To ločevanje neenakopravno vpliva na ranljive segmente delavcev, kot so mladi, ženske, priseljenci, napoteni in sezonski delavci.

7 Evropa potrebuje močne in dobro financirane javne zaposlitvene storitve, osredotočene na boj proti negotovemu delu.

Javne zaposlitvene storitve je treba ohranjati in krepiti ter tako zagotoviti, da lahko spremljajo gibanje delavcev v Evropi in zagotavljajo skladnost z delavsko in socialno zakonodajo ter se borijo proti nepravilnim in nezakonitim praksam. Zasebne zaposlitvene agencije za to vlogo niso primerne.

8 Potrebni so učinkoviti predpisi za agencije za začasno delo in druge zaposlovalce, treba pa jih je tudi dobro izvajati.

Agencije za začasno delo je treba prisiliti v skladnost z dostojnimi minimalnimi standardi.

Izvajanje direktive o agencijah za začasno delo je treba pozorno spremljati in dopolnjevati z mehanizmi belih in črnih seznamov ter z jasnimi in učinkovitimi sankcijami v primeru zlorab.

9 Delodajalci morajo odgovarjati za svoje podizvajalce.

Podjetja, ki najemajo podizvajalce, morajo zagotoviti dostojne delovne pogoje za vse delavce v svoji dobavni verigi. To ne sme biti izgovor, zakaj nepravilno obravnavanih delavcev ne zaposlijo neposredno sami. Vztrajati morajo pri dostojnih standardih z učinkovitimi kaznimi za podizvajalce, ki jih ne izpolnjujejo.

10 Delavce z negotovim delom je treba organizirati in jim dati glas.

Dolžnost sindikatov je, da se borijo proti eroziji solidarnosti, ki jo povzročajo negotovi delovni pogoji, da organizirajo delavce z negotovim delom, jih zastopajo in njihove interese vnesejo v kolektivne pogodbe. Negotovim delavcem je treba dovoliti in spodbujati, da izrazijo svoje mnenje, se medsebojno podpirajo in da se borijo proti negotovosti kot člani sindikatov.

BOJ PROTI PREKERNEMU DELU

SOCIALNA PRAVIČNOST OD VIL DO VILIC

EFFAT zastopa interese več kot 2,6 milijona članov, pridruženih 130 nacionalnim sindikatom v 38 evropskih državah v kmetijstvu, živilstvu in turizmu.

10 KLJUČNIH TOČK ZA BOJ PROTI NEGOTOVEMU DELU

V ŽIVILSTVU, KMETIJSTVU IN TURIZMU

1 Isto delo pomeni isto delovno mesto – torej morajo veljati enake pravice in plačilo.

Za enako delo mora biti zagotovljeno enako plačilo in enaki pogoji, ne glede na pogodbo o zaposlitvi, izvor, narodnost ali spol delavcev.

2 Kar šteje, je, kje nekdo dela ne od kod je.

»Načelo gostujoče države« je treba izvajati povsod po EU. Za vsakega delavca morajo veljati pravice in socialni pogoji države, kjer dela. Izvažanje nizkega plačila in slabih pogojev skupaj z delavci je gospodarsko in socialno škodljivo za posameznike, družine, podjetja in skupnosti. Spodkopava socialni dialog in vodi do nepravilne konkurence in družbenega »dampinga«.

3 Vsi delavci v Evropi si zaslužijo zaščito z dostojno minimalno plačo – bodisi prek kolektivnih pogodb ali zakonodaje.

Vse evropske države bi morale imeti minimalno plačo za vsakogar, bodisi tako, da jo izpogajajo socialni partnerji ali jo določi zakonodaja. Treba pa jo je spoštovati, braniti in uveljavljati.

4 Zaposlitvene odnose je treba poenostaviti in uskladiti, da postanejo jasnejši in se izognemo zlorabi.

Negotovo delo raste na razdrobljeni in zapleteni kopici pravil o zaposlitvi, ki obstajajo v EU. Prekomerna zapletenost onemogoča zaščito pred izključevanjem in diskriminacijo, ustvarja pomanjkanje transparentnosti, administrativne in transakcijske stroške, slabim delodajalcem pa omogoča, da se izognejo socialni zakonodaji. Potrebujemo jasna, preprosta in pravična pravila na ravni EU v skladu s standardi organizacije ILO, Evropsko socialno listino in agendo za dostojno delo.

5 Vsi delavci bi morali biti zastopani s kolektivnimi pogajanjmi, saj je to najbolj učinkovit način za odpravljanje težav ljudi, ki delo opravljajo za pre nizko plačilo.

Ranljive delavce morajo ščititi kolektivne pogodbe, delodajalci pa imajo temeljno dolžnost, da konstruktivno sodelujejo pri pogajanju s sindikati. Vlade morajo ta proces podpreti z ukrepi, vključno z ustvarjanjem kapacitet za socialne partnerje in socialni dialog, spodbujati pa morajo splošno pokritost kolektivnih pogodb, da bi zagotovili enako obravnavanje in socialno vključenost.

6 Delavci z negotovimi pogoji potrebujejo jasne in preproste poti do trajnega dela.

Potrebujemo mehanizme za prenos negotovega dela v trajna delovna mesta in za premostitev ovir, ki socialno izključujejo negotove delavce iz »prvorazredne delovne sile«. To ločevanje neenakopravno vpliva na ranljive segmente delavcev, kot so mladi, ženske, priseljenci, napoteni in sezonski delavci.

7 Evropa potrebuje močne in dobro financirane javne zaposlitvene storitve, osredotočene na boj proti negotovemu delu.

Javne zaposlitvene storitve je treba ohranjati in krepiti ter tako zagotoviti, da lahko spremljajo gibanje delavcev v Evropi in zagotavljajo skladnost z delavsko in socialno zakonodajo ter se borijo proti nepravilnim in nezakonitim praksam. Zasebne zaposlitvene agencije za to vlogo niso primerne.

8 Potrebni so učinkoviti predpisi za agencije za začasno delo in druge zaposlovalce, treba pa jih je tudi dobro izvajati.

Agencije za začasno delo je treba prisiliti v skladnost z dostojnimi minimalnimi standardi.

Izvajanje direktive o agencijah za začasno delo je treba pozorno spremljati in dopolnjevati z mehanizmi belih in črnih seznamov ter z jasnimi in učinkovitimi sankcijami v primeru zlorab.

9 Delodajalci morajo odgovarjati za svoje podizvajalce.

Podjetja, ki najemajo podizvajalce, morajo zagotoviti dostojne delovne pogoje za vse delavce v svoji dobavni verigi. To ne sme biti izgovor, zakaj nepravilno obravnavanih delavcev ne zaposlijo neposredno sami. Vztrajati morajo pri dostojnih standardih z učinkovitimi kaznimi za podizvajalce, ki jih ne izpolnjujejo.

10 Delavce z negotovim delom je treba organizirati in jim dati glas.

Dolžnost sindikatov je, da se borijo proti eroziji solidarnosti, ki jo povzročajo negotovi delovni pogoji, da organizirajo delavce z negotovim delom, jih zastopajo in njihove interese vnesejo v kolektivne pogodbe. Negotovim delavcem je treba dovoliti in spodbujati, da izrazijo svoje mnenje, se medsebojno podpirajo in da se borijo proti negotovosti kot člani sindikatov.

BOJ PROTI PREKERNEMU DELU

SOCIALNA PRAVIČNOST OD VIL DO VILIC

EFFAT zastopa interese več kot 2,6 milijona članov, pridruženih 130 nacionalnim sindikatom v 38 evropskih državah v kmetijstvu, živilstvu in turizmu.

10 KLJUČNIH TOČK ZA BOJ PROTI NEGOTOVEMU DELU

V ŽIVILSTVU, KMETIJSTVU IN TURIZMU

1 Isto delo pomeni isto delovno mesto – torej morajo veljati enake pravice in plačilo.

Za enako delo mora biti zagotovljeno enako plačilo in enaki pogoji, ne glede na pogodbo o zaposlitvi, izvor, narodnost ali spol delavcev.

2 Kar šteje, je, kje nekdo dela ne od kod je.

»Načelo gostujoče države« je treba izvajati povsod po EU. Za vsakega delavca morajo veljati pravice in socialni pogoji države, kjer dela. Izvažanje nizkega plačila in slabih pogojev skupaj z delavci je gospodarsko in socialno škodljivo za posameznike, družine, podjetja in skupnosti. Spodkopava socialni dialog in vodi do nepravilne konkurence in družbenega »dampinga«.

3 Vsi delavci v Evropi si zaslužijo zaščito z dostojno minimalno plačo – bodisi prek kolektivnih pogodb ali zakonodaje.

Vse evropske države bi morale imeti minimalno plačo za vsakogar, bodisi tako, da jo izpogajajo socialni partnerji ali jo določi zakonodaja. Treba pa jo je spoštovati, braniti in uveljavljati.

4 Zaposlitvene odnose je treba poenostaviti in uskladiti, da postanejo jasnejši in se izognemo zlorabi.

Negotovo delo raste na razdrobljeni in zapleteni kopici pravil o zaposlitvi, ki obstajajo v EU. Prekomerna zapletenost onemogoča zaščito pred izključevanjem in diskriminacijo, ustvarja pomanjkanje transparentnosti, administrativne in transakcijske stroške, slabim delodajalcem pa omogoča, da se izognejo socialni zakonodaji. Potrebujemo jasna, preprosta in pravična pravila na ravni EU v skladu s standardi organizacije ILO, Evropsko socialno listino in agendo za dostojno delo.

5 Vsi delavci bi morali biti zastopani s kolektivnimi pogajanjmi, saj je to najbolj učinkovit način za odpravljanje težav ljudi, ki delo opravljajo za pre nizko plačilo.

Ranljive delavce morajo ščititi kolektivne pogodbe, delodajalci pa imajo temeljno dolžnost, da konstruktivno sodelujejo pri pogajanju s sindikati. Vlade morajo ta proces podpreti z ukrepi, vključno z ustvarjanjem kapacitet za socialne partnerje in socialni dialog, spodbujati pa morajo splošno pokritost kolektivnih pogodb, da bi zagotovili enako obravnavanje in socialno vključenost.

6 Delavci z negotovimi pogoji potrebujejo jasne in preproste poti do trajnega dela.

Potrebujemo mehanizme za prenos negotovega dela v trajna delovna mesta in za premostitev ovir, ki socialno izključujejo negotove delavce iz »prvorazredne delovne sile«. To ločevanje neenakopravno vpliva na ranljive segmente delavcev, kot so mladi, ženske, priseljenci, napoteni in sezonski delavci.

7 Evropa potrebuje močne in dobro financirane javne zaposlitvene storitve, osredotočene na boj proti negotovemu delu.

Javne zaposlitvene storitve je treba ohranjati in krepiti ter tako zagotoviti, da lahko spremljajo gibanje delavcev v Evropi in zagotavljajo skladnost z delavsko in socialno zakonodajo ter se borijo proti nepravilnim in nezakonitim praksam. Zasebne zaposlitvene agencije za to vlogo niso primerne.

8 Potrebni so učinkoviti predpisi za agencije za začasno delo in druge zaposlovalce, treba pa jih je tudi dobro izvajati.

Agencije za začasno delo je treba prisiliti v skladnost z dostojnimi minimalnimi standardi.

Izvajanje direktive o agencijah za začasno delo je treba pozorno spremljati in dopolnjevati z mehanizmi belih in črnih seznamov ter z jasnimi in učinkovitimi sankcijami v primeru zlorab.

9 Delodajalci morajo odgovarjati za svoje podizvajalce.

Podjetja, ki najemajo podizvajalce, morajo zagotoviti dostojne delovne pogoje za vse delavce v svoji dobavni verigi. To ne sme biti izgovor, zakaj nepravilno obravnavanih delavcev ne zaposlijo neposredno sami. Vztrajati morajo pri dostojnih standardih z učinkovitimi kaznimi za podizvajalce, ki jih ne izpolnjujejo.

10 Delavce z negotovim delom je treba organizirati in jim dati glas.

Dolžnost sindikatov je, da se borijo proti eroziji solidarnosti, ki jo povzročajo negotovi delovni pogoji, da organizirajo delavce z negotovim delom, jih zastopajo in njihove interese vnesejo v kolektivne pogodbe. Negotovim delavcem je treba dovoliti in spodbujati, da izrazijo svoje mnenje, se medsebojno podpirajo in da se borijo proti negotovosti kot člani sindikatov.

BOJ PROTI PREKERNEMU DELU

SOCIALNA PRAVIČNOST OD VIL DO VILIC

EFFAT zastopa interese več kot 2,6 milijona članov, pridruženih 130 nacionalnim sindikatom v 38 evropskih državah v kmetijstvu, živilstvu in turizmu.

10 KLJUČNIH TOČK ZA BOJ PROTI NEGOTOVEMU DELU

V ŽIVILSTVU, KMETIJSTVU IN TURIZMU

1 Isto delo pomeni isto delovno mesto – torej morajo veljati enake pravice in plačilo.

Za enako delo mora biti zagotovljeno enako plačilo in enaki pogoji, ne glede na pogodbo o zaposlitvi, izvor, narodnost ali spol delavcev.

2 Kar šteje, je, kje nekdo dela ne od kod je.

»Načelo gostujoče države« je treba izvajati povsod po EU. Za vsakega delavca morajo veljati pravice in socialni pogoji države, kjer dela. Izvažanje nizkega plačila in slabih pogojev skupaj z delavci je gospodarsko in socialno škodljivo za posameznike, družine, podjetja in skupnosti. Spodkopava socialni dialog in vodi do nepravilne konkurence in družbenega »dampinga«.

3 Vsi delavci v Evropi si zaslužijo zaščito z dostojno minimalno plačo – bodisi prek kolektivnih pogodb ali zakonodaje.

Vse evropske države bi morale imeti minimalno plačo za vsakogar, bodisi tako, da jo izpogajajo socialni partnerji ali jo določi zakonodaja. Treba pa jo je spoštovati, braniti in uveljavljati.

4 Zaposlitvene odnose je treba poenostaviti in uskladiti, da postanejo jasnejši in se izognemo zlorabi.

Negotovo delo raste na razdrobljeni in zapleteni kopici pravil o zaposlitvi, ki obstajajo v EU. Prekomerna zapletenost onemogoča zaščito pred izključevanjem in diskriminacijo, ustvarja pomanjkanje transparentnosti, administrativne in transakcijske stroške, slabim delodajalcem pa omogoča, da se izognejo socialni zakonodaji. Potrebujemo jasna, preprosta in pravična pravila na ravni EU v skladu s standardi organizacije ILO, Evropsko socialno listino in agendo za dostojno delo.

5 Vsi delavci bi morali biti zastopani s kolektivnimi pogajanjmi, saj je to najbolj učinkovit način za odpravljanje težav ljudi, ki delo opravljajo za pre nizko plačilo.

Ranljive delavce morajo ščititi kolektivne pogodbe, delodajalci pa imajo temeljno dolžnost, da konstruktivno sodelujejo pri pogajanju s sindikati. Vlade morajo ta proces podpreti z ukrepi, vključno z ustvarjanjem kapacitet za socialne partnerje in socialni dialog, spodbujati pa morajo splošno pokritost kolektivnih pogodb, da bi zagotovili enako obravnavanje in socialno vključenost.

6 Delavci z negotovimi pogoji potrebujejo jasne in preproste poti do trajnega dela.

Potrebujemo mehanizme za prenos negotovega dela v trajna delovna mesta in za premostitev ovir, ki socialno izključujejo negotove delavce iz »prvorazredne delovne sile«. To ločevanje neenakopravno vpliva na ranljive segmente delavcev, kot so mladi, ženske, priseljenci, napoteni in sezonski delavci.

7 Evropa potrebuje močne in dobro financirane javne zaposlitvene storitve, osredotočene na boj proti negotovemu delu.

Javne zaposlitvene storitve je treba ohranjati in krepiti ter tako zagotoviti, da lahko spremljajo gibanje delavcev v Evropi in zagotavljajo skladnost z delavsko in socialno zakonodajo ter se borijo proti nepravilnim in nezakonitim praksam. Zasebne zaposlitvene agencije za to vlogo niso primerne.

8 Potrebni so učinkoviti predpisi za agencije za začasno delo in druge zaposlovalce, treba pa jih je tudi dobro izvajati.

Agencije za začasno delo je treba prisiliti v skladnost z dostojnimi minimalnimi standardi.

Izvajanje direktive o agencijah za začasno delo je treba pozorno spremljati in dopolnjevati z mehanizmi belih in črnih seznamov ter z jasnimi in učinkovitimi sankcijami v primeru zlorab.

9 Delodajalci morajo odgovarjati za svoje podizvajalce.

Podjetja, ki najemajo podizvajalce, morajo zagotoviti dostojne delovne pogoje za vse delavce v svoji dobavni verigi. To ne sme biti izgovor, zakaj nepravilno obravnavanih delavcev ne zaposlijo neposredno sami. Vztrajati morajo pri dostojnih standardih z učinkovitimi kaznimi za podizvajalce, ki jih ne izpolnjujejo.

10 Delavce z negotovim delom je treba organizirati in jim dati glas.

Dolžnost sindikatov je, da se borijo proti eroziji solidarnosti, ki jo povzročajo negotovi delovni pogoji, da organizirajo delavce z negotovim delom, jih zastopajo in njihove interese vnesejo v kolektivne pogodbe. Negotovim delavcem je treba dovoliti in spodbujati, da izrazijo svoje mnenje, se medsebojno podpirajo in da se borijo proti negotovosti kot člani sindikatov.

BOJ PROTI PREKERNEMU DELU

SOCIALNA PRAVIČNOST OD VIL DO VILIC

EFFAT zastopa interese več kot 2,6 milijona članov, pridruženih 130 nacionalnim sindikatom v 38 evropskih državah v kmetijstvu, živilstvu in turizmu.

10 KLJUČNIH TOČK ZA BOJ PROTI NEGOTOVEMU DELU

V ŽIVILSTVU, KMETIJSTVU IN TURIZMU

1 Isto delo pomeni isto delovno mesto – torej morajo veljati enake pravice in plačilo.

Za enako delo mora biti zagotovljeno enako plačilo in enaki pogoji, ne glede na pogodbo o zaposlitvi, izvor, narodnost ali spol delavcev.

2 Kar šteje, je, kje nekdo dela ne od kod je.

»Načelo gostujoče države« je treba izvajati povsod po EU. Za vsakega delavca morajo veljati pravice in socialni pogoji države, kjer dela. Izvažanje nizkega plačila in slabih pogojev skupaj z delavci je gospodarsko in socialno škodljivo za posameznike, družine, podjetja in skupnosti. Spodkopava socialni dialog in vodi do nepravilne konkurence in družbenega »dampinga«.

3 Vsi delavci v Evropi si zaslužijo zaščito z dostojno minimalno plačo – bodisi prek kolektivnih pogodb ali zakonodaje.

Vse evropske države bi morale imeti minimalno plačo za vsakogar, bodisi tako, da jo izpogajajo socialni partnerji ali jo določi zakonodaja. Treba pa jo je spoštovati, braniti in uveljavljati.

4 Zaposlitvene odnose je treba poenostaviti in uskladiti, da postanejo jasnejši in se izognemo zlorabi.

Negotovo delo raste na razdrobljeni in zapleteni kopici pravil o zaposlitvi, ki obstajajo v EU. Prekomerna zapletenost onemogoča zaščito pred izključevanjem in diskriminacijo, ustvarja pomanjkanje transparentnosti, administrativne in transakcijske stroške, slabim delodajalcem pa omogoča, da se izognejo socialni zakonodaji. Potrebujemo jasna, preprosta in pravična pravila na ravni EU v skladu s standardi organizacije ILO, Evropsko socialno listino in agendo za dostojno delo.

5 Vsi delavci bi morali biti zastopani s kolektivnimi pogajanjmi, saj je to najbolj učinkovit način za odpravljanje težav ljudi, ki delo opravljajo za pre nizko plačilo.

Ranljive delavce morajo ščititi kolektivne pogodbe, delodajalci pa imajo temeljno dolžnost, da konstruktivno sodelujejo pri pogajanju s sindikati. Vlade morajo ta proces podpreti z ukrepi, vključno z ustvarjanjem kapacitet za socialne partnerje in socialni dialog, spodbujati pa morajo splošno pokritost kolektivnih pogodb, da bi zagotovili enako obravnavanje in socialno vključenost.

6 Delavci z negotovimi pogoji potrebujejo jasne in preproste poti do trajnega dela.

Potrebujemo mehanizme za prenos negotovega dela v trajna delovna mesta in za premostitev ovir, ki socialno izključujejo negotove delavce iz »prvorazredne delovne sile«. To ločevanje neenakopravno vpliva na ranljive segmente delavcev, kot so mladi, ženske, priseljenci, napoteni in sezonski delavci.

7 Evropa potrebuje močne in dobro financirane javne zaposlitvene storitve, osredotočene na boj proti negotovemu delu.

Javne zaposlitvene storitve je treba ohranjati in krepiti ter tako zagotoviti, da lahko spremljajo gibanje delavcev v Evropi in zagotavljajo skladnost z delavsko in socialno zakonodajo ter se borijo proti nepravilnim in nezakonitim praksam. Zasebne zaposlitvene agencije za to vlogo niso primerne.

8 Potrebni so učinkoviti predpisi za agencije za začasno delo in druge zaposlovalce, treba pa jih je tudi dobro izvajati.

Agencije za začasno delo je treba prisiliti v skladnost z dostojnimi minimalnimi standardi.

Izvajanje direktive o agencijah za začasno delo je treba pozorno spremljati in dopolnjevati z mehanizmi belih in črnih seznamov ter z jasnimi in učinkovitimi sankcijami v primeru zlorab.

9 Delodajalci morajo odgovarjati za svoje podizvajalce.

Podjetja, ki najemajo podizvajalce, morajo zagotoviti dostojne delovne pogoje za vse delavce v svoji dobavni verigi. To ne sme biti izgovor, zakaj nepravilno obravnavanih delavcev ne zaposlijo neposredno sami. Vztrajati morajo pri dostojnih standardih z učinkovitimi kaznimi za podizvajalce, ki jih ne izpolnjujejo.

10 Delavce z negotovim delom je treba organizirati in jim dati glas.

Dolžnost sindikatov je, da se borijo proti eroziji solidarnosti, ki jo povzročajo negotovi delovni pogoji, da organizirajo delavce z negotovim delom, jih zastopajo in njihove interese vnesejo v kolektivne pogodbe. Negotovim delavcem je treba dovoliti in spodbujati, da izrazijo svoje mnenje, se medsebojno podpirajo in da se borijo proti negotovosti kot člani sindikatov.

BOJ PROTI PREKERNEMU DELU

SOCIALNA PRAVIČNOST OD VIL DO VILIC

EFFAT zastopa interese več kot 2,6 milijona članov, pridruženih 130 nacionalnim sindikatom v 38 evropskih državah v kmetijstvu, živilstvu in turizmu.

10 KLJUČNIH TOČK ZA BOJ PROTI NEGOTOVEMU DELU

V ŽIVILSTVU, KMETIJSTVU IN TURIZMU

1 Isto delo pomeni isto delovno mesto – torej morajo veljati enake pravice in plačilo.

Za enako delo mora biti zagotovljeno enako plačilo in enaki pogoji, ne glede na pogodbo o zaposlitvi, izvor, narodnost ali spol delavcev.

2 Kar šteje, je, kje nekdo dela ne od kod je.

»Načelo gostujoče države« je treba izvajati povsod po EU. Za vsakega delavca morajo veljati pravice in socialni pogoji države, kjer dela. Izvažanje nizkega plačila in slabih pogojev skupaj z delavci je gospodarsko in socialno škodljivo za posameznike, družine, podjetja in skupnosti. Spodkopava socialni dialog in vodi do nepravilne konkurence in družbenega »dampinga«.

3 Vsi delavci v Evropi si zaslužijo zaščito z dostojno minimalno plačo – bodisi prek kolektivnih pogodb ali zakonodaje.

Vse evropske države bi morale imeti minimalno plačo za vsakogar, bodisi tako, da jo izpogajajo socialni partnerji ali jo določi zakonodaja. Treba pa jo je spoštovati, braniti in uveljavljati.

4 Zaposlitvene odnose je treba poenostaviti in uskladiti, da postanejo jasnejši in se izognemo zlorabi.

Negotovo delo raste na razdrobljeni in zapleteni kopici pravil o zaposlitvi, ki obstajajo v EU. Prekomerna zapletenost onemogoča zaščito pred izključevanjem in diskriminacijo, ustvarja pomanjkanje transparentnosti, administrativne in transakcijske stroške, slabim delodajalcem pa omogoča, da se izognejo socialni zakonodaji. Potrebujemo jasna, preprosta in pravična pravila na ravni EU v skladu s standardi organizacije ILO, Evropsko socialno listino in agendo za dostojno delo.

5 Vsi delavci bi morali biti zastopani s kolektivnimi pogajanjmi, saj je to najbolj učinkovit način za odpravljanje težav ljudi, ki delo opravljajo za pre nizko plačilo.

Ranljive delavce morajo ščititi kolektivne pogodbe, delodajalci pa imajo temeljno dolžnost, da konstruktivno sodelujejo pri pogajanju s sindikati. Vlade morajo ta proces podpreti z ukrepi, vključno z ustvarjanjem kapacitet za socialne partnerje in socialni dialog, spodbujati pa morajo splošno pokritost kolektivnih pogodb, da bi zagotovili enako obravnavanje in socialno vključenost.

6 Delavci z negotovimi pogoji potrebujejo jasne in preproste poti do trajnega dela.

Potrebujemo mehanizme za prenos negotovega dela v trajna delovna mesta in za premostitev ovir, ki socialno izključujejo negotove delavce iz »prvorazredne delovne sile«. To ločevanje neenakopravno vpliva na ranljive segmente delavcev, kot so mladi, ženske, priseljenci, napoteni in sezonski delavci.

7 Evropa potrebuje močne in dobro financirane javne zaposlitvene storitve, osredotočene na boj proti negotovemu delu.

Javne zaposlitvene storitve je treba ohranjati in krepiti ter tako zagotoviti, da lahko spremljajo gibanje delavcev v Evropi in zagotavljajo skladnost z delavsko in socialno zakonodajo ter se borijo proti nepravilnim in nezakonitim praksam. Zasebne zaposlitvene agencije za to vlogo niso primerne.

8 Potrebni so učinkoviti predpisi za agencije za začasno delo in druge zaposlovalce, treba pa jih je tudi dobro izvajati.

Agencije za začasno delo je treba prisiliti v skladnost z dostojnimi minimalnimi standardi.

Izvajanje direktive o agencijah za začasno delo je treba pozorno spremljati in dopolnjevati z mehanizmi belih in črnih seznamov ter z jasnimi in učinkovitimi sankcijami v primeru zlorab.

9 Delodajalci morajo odgovarjati za svoje podizvajalce.

Podjetja, ki najemajo podizvajalce, morajo zagotoviti dostojne delovne pogoje za vse delavce v svoji dobavni verigi. To ne sme biti izgovor, zakaj nepravilno obravnavanih delavcev ne zaposlijo neposredno sami. Vztrajati morajo pri dostojnih standardih z učinkovitimi kaznimi za podizvajalce, ki jih ne izpolnjujejo.

10 Delavce z negotovim delom je treba organizirati in jim dati glas.

Dolžnost sindikatov je, da se borijo proti eroziji solidarnosti, ki jo povzročajo negotovi delovni pogoji, da organizirajo delavce z negotovim delom, jih zastopajo in njihove interese vnesejo v kolektivne pogodbe. Negotovim delavcem je treba dovoliti in spodbujati, da izrazijo svoje mnenje, se medsebojno podpirajo in da se borijo proti negotovosti kot člani sindikatov.

BOJ PROTI PREKERNEMU DELU

SOCIALNA PRAVIČNOST OD VIL DO VILIC

EFFAT zastopa interese več kot 2,6 milijona članov, pridruženih 130 nacionalnim sindikatom v 38 evropskih državah v kmetijstvu, živilstvu in turizmu.

10 KLJUČNIH TOČK ZA BOJ PROTI NEGOTOVEMU DELU

V ŽIVILSTVU, KMETIJSTVU IN TURIZMU

